

רעפ 67109-05-25 - האשם עבד אל לטיף נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 67109-05-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: האשם עבד אל לטיף
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בחיפה ב-עפ"ג 78213-02-25
מיום 22.5.2025 שניתן על ידי השופטים א'
בולוס, מ' דאוד ו-נ' סילמן

בשם המבקש:
החלטה

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בהסדר בעבירה של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בתמצית יתואר כי לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום האירוע המתלונן הלך ברחוב בעיר עכו, כשלפתע הגיח המבקש והחל להכות אותו באמצעות אגרופים בפניו ובחזהו, על רקע סכסוך קודם בין השניים. המבקש דחף את המתלונן לגדר העשויה בטון וגבו של המתלונן הוטח בגדר, ובשלב זה המבקש ביחד עם אשתו המשיכו להכות את המתלונן. כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלונן, בין היתר, שברים בצלעות ופריקת כתף שהצריכה ניתוח לשחזור.

2. בית משפט השלום בעכו (השופט ו' חאמד) קבע בגזר הדין מיום 30.1.2025 כי בנסיבות ביצוע העבירה, שכללו תקיפה "ללא רחמים, ללא רתיעה, באכזריות" כלשון בית המשפט, מתחם העונש ההולם בעניינו של המבקש הוא בין 8 ל-20 חודשי מאסר. בגזירת העונש בתוך המתחם, בית המשפט התייחס לכך שהמבקש נעדר עבר פלילי וכי שליחתו למאסר תפגע בבני משפחתו, ולצד זאת צוין כי המבקש נמנע מלהביע חרטה או צער על מעשיו. בהתאם, על המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו לצד ענישה נלווית.

3. בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים א' בולוס, מ' דאוד ו-נ' סילמן) דחה את ערעור המבקש

על גזר דינו בפסק דין מיום 22.5.2025, תוך שצוין כי חומרת מעשה התקיפה והחבלות שנגרמו לקורבן מצדיקות השתת עונש מאסר בפועל, כך שהעונש בענייננו ראוי ואינו מצדיק את התערבות ערכאת הערעור.

4. בבקשה שלפניי, המבקש שב וטוען כי העונש שנגזר עליו מחמיר עמו יתר על המידה, תוך שהוא סבור כי ראוי היה לגזור את עונשו בתחתית מתחם העונש שקבע בית משפט השלום, וזאת בהתחשב בנסיבותיו האישיות. אלא, שטענות אלה ממוקדות בדלת אמות עניינו הפרטני, והן אינן מצדיקות מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 13839-04-25 חנין נ' מדינת ישראל (21.4.2025)). למעלה מכך, בקשת רשות ערעור המופנית כלפי חומרת העונש תתקבל רק במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 63474-04-25 צרפתי נ' מדינת ישראל (30.4.2025)), וענייננו רחוק ממקרים אלה. זאת, בין היתר בהתחשב בכך שעונש המבקש נגזר בחלקו התחתון של המתחם שנקבע, באופן שממילא נותן ביטוי לנסיבותיו האישיות.

אשר על כן, הבקשה נדחית. משכך, מתייתרת ההכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ח אייר
תשפ"ה (26 מאי
2025).

יוסף אלרון
שופט